

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Karly Cháberové ve věci

žalobce: **Ronda Invest a.s.**, IČ 063 70 772
sídlem Výtvarná 4, Praha 6
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Černochem,
sídlem Brněnská 46, Plzeň

proti
žalované: **Česká národní banka**
sídlem Na Příkopě 28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Bankovní rady České národní banky ze dne 10. 6. 2021, č. j. 2021/058703/CNB/110,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Bankovní rady České národní banky (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021, č. j. 2021/22498/570 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za neposkytnutí součinnosti v rozporu s § 8 odst. 3 zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dohledu“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalovaná zaslala dne 16. 6. 2020 žalobci výzvu k předložení informací a podkladů a ukončení neoprávněné činnosti. Žalovaná uvedla, že v rámci své dohledové činnosti zjistila, že žalobce nabízí možnost investovat do úvěrů pomocí tzv. participací. Participace je právo investora účastnit se na výnosech a ztrátách konkrétního úvěru poskytnutého žalobcem. Úvěr poskytnutý žalobcem je žalobcem spravován a investorovi nevzniknou žádné nároky nebo práva vůči dlužníkovi. Žalovaná tuto činnost žalobce považovala za investiční nástroj (nástroj peněžního trhu) ve smyslu § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“). Přitom uvedla, že žalobce nemá k podnikání na kapitálovém trhu povolení. Vyzvala žalobce, aby nepovolenou činnost ukončil a poskytl jí dokumenty i informace týkající obchodů s participacemi, mimo jiné jmenný seznam všech zákazníků a kopie smluv s nimi uzavřených.
4. V odpovědi ze dne 1. 7. 2020 žalobce zaslal informace o fungování společnosti a uvedl, že participace nejsou investičním nástrojem. Činnost žalobce tedy nepodléhá dohledu ze strany České národní banky. Žalobce výzvě o zaslání informací vyhověl pouze částečně. Seznam zákazníků a kopie smluv s nimi neposkytl.
5. Žalovaná dne 13. 7. 2020 žalobci zaslala opakovanou výzvu k předložení informací, konkrétně seznamu zákazníků a kopie smluv.
6. Na tuto výzvu žalobce reagoval vyjádřením ze dne 16. 7. 2020. Zopakoval, že požadavek žalované je nezákonný a informace neposkytl.
7. Žalovaná dne 24. 7. 2020 žalobci zaslala další výzvu k předložení informací, konkrétně seznamu zákazníků a kopie smluv. Ani po této výzvě žalobce informace neposkytl. To samé se ještě opakovalo na základě výzvy ze dne 14. 8. 2020 a její urgency z 11. 9. 2020.
8. Prvoinstančním rozhodnutím žalovaná uložila žalobci pokutu ve výši 50 000 Kč za přestupek podle § 9b odst. 1 písm. c) zákona o dohledu, neboť neposkytl bez zbytečného odkladu informace a podklady vyžadované výzvami.
9. Žalovaná uvedla, že při výkonu své působnosti zjistila, že žalobce na internetových stránkách www.rondainvest.cz/ prezentoval činnost, která vykazuje znaky poskytování investičních služeb ve smyslu zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Nabízí investorům možnost investovat do úvěrů pomocí tzv. participací. Z čl. III odst. 4 všeobecných obchodních podmínek vyplývá, že participace je právo investora účastnit se v odpovídajícím rozsahu na výnosech a ztrátách konkrétního úvěru poskytnutého účastníkem řízení, a to konkrétně ve formě získání práva na výplatu výnosu, vypořádací

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

částky nebo jiné částky. Žalovaná vyhodnotila participace tak, že vykazují znaky nástroje umožňující přenos úvěrového rizika, které jsou dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. e) zákona o podnikání na kapitálovém trhu investičními nástroji. V případě, že investor neměl zájem dále držet participaci, nabízel účastník řízení možnost zprostředkování investora a prodej participace na tzv. sekundárním trhu. Žalobce přitom nedisponuje žádným oprávněním k činnosti na finančním trhu uděleným ze strany České národní banky.

10. S ohledem na tyto okolnosti žalovaná zahájila šetření, zda žalobce neposkytuje hlavní investiční služby bez povolení vydaného Českou národní v rozporu se zákonem o podnikání na kapitálovém trhu. V rámci šetření požadovala po žalobci dokumenty i informace týkající se obchodů s participacemi, mimo jiné jmenný seznam všech zákazníků a kopie smluv s nimi uzavřených. To však žalobce ani po urgencích neučinil.
11. K námitce, že participace není investiční nástroj, žalovaná uvedla následující. Participace je „právo investora účastnit se v odpovídajícím rozsahu na výnosech a ztrátách konkrétního úvěru poskytnutého účastníkem řízení, a to konkrétně ve formě získání práva na výplatu výnosu, vypořádací částky nebo jiné částky“. Zákazníci se skrz participaci podílí v poměru odvozeném od výše participace k celkové jistně úvěru na zisku i ztrátě z úvěru, který poskytl účastník řízení. Příмым důsledkem uzavření smlouvy o participaci tedy je přenos úvěrového rizika z účastníka řízení na zákazníky. Vedlejším důsledkem je, že investor je vystaven úvěrovému riziku účastníka řízení. Tvzení žalobce, že záměrem uzavření participace je zvláštní typ vlastnictví nebo že dochází pouze k převodu výnosů, neodpovídá povaze participace, tak jak je popsána ve všeobecných obchodních podmínkách. Investor (zákazník žalobce) nevstupuje do žádného vztahu s dlužníkem z původní pohledávky, jako by se stalo například při postoupení pohledávky, ale pořizuje si nástroj (participaci), který převádí výnosy a ztráty z poskytnutého úvěru na investora. Důsledkem participace je, že pokud nebude dlužník z pohledávky splácet, investor nedostane zpět peněžní prostředky zaplacené za pořízení participace. Jelikož výsledkem pořízení participace je stav, kdy žalobce přeneše na investora část (odpovídající hodnotě participace) úvěrového rizika úvěrovaného subjektu (bez převodu podkladové pohledávky), přičemž hodnota a výnosy z participace jsou odvozeny od hodnoty a výnosů podkladové pohledávky, nelze usoudit jinak, než že jde o nástroj umožňující přenos úvěrového rizika, což je dle zákona investiční nástroj.
12. Žalovaná zdůraznila, že předmětem tohoto řízení není případná neoprávněná činnost žalobce, ale neposkytnutí součinnosti, tedy skutečnost, že žalobce k výzvám správního orgánu nepředložil požadované informace. Žalovaná měla za prokázané, že žalobce výzvy obdržel a že požadované informace nepředložil. Žalobce má přitom povinnost dle § 8 odst. 1 zákona o dohledu předložit požadované informace i přesto, že nesouhlasí s právním hodnocením participace nebo předběžným hodnocením jeho činnosti správním orgánem. Žalovaná považovala seznam zákazníků a smluvní dokumentaci uzavřenou s těmito zákazníky za relevantní, neboť pouze tak může ověřit, zda byla zákazníkům určitá služba nabízena a poskytnuta či nikoliv. Zdokumentování případného porušení zákona o podnikání na kapitálovém trhu nebo vyvrácení tohoto podezření je činnost spadající pod výkon dohledu a ze strany žalované se tak jedná o výkon pravomoci stanovené zákonem o dohledu.
13. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím. Bankovní rada se ztotožnila se závěry a argumentací prvoinstančního rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

14. K nedostatku pravomoci České národní banky udělit žalobci pokutu bankovní rada uvedla, že působnost České národní banky je v posuzovaném případě stanovena v § 8 odst. 1 zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu. Ten jí umožňuje pro účely dohledu nad kapitálovým trhem vyžadovat informace a objasnění skutečností od každého, nikoliv jenom od omezeného okruhu taxativně vyjmenovaných dohlížených subjektů. Nemůže se tak jednat o exces ve vyžadování informací od účastníka řízení a s tím spojenou nemožnost jeho postihu za jejich neposkytnutí. Jak ještě bude uvedeno dále, správním orgánem prvního stupně požadované informace se týkaly oblasti spadající do dohledové činnosti České národní banky. V konkrétním případě se zjišťuje, zda určitá činnost je, či není vyvíjena v rozporu s právními předpisy upravujícími problematiku finančních trhů. Aby požadavek správního orgánu prvního stupně bylo možné považovat za excesivní výkon vrchnostenského oprávnění, musel by zcela zjevně vybočovat z mezí věcné působnosti České národní banky. K tomu v posuzovaném případě nedošlo.

II.

Argumentace účastníků

15. Žalobce v žalobě především zpochybňuje pravomoc žalované vykonávat dohled nad žalobcem. Uložením pokuty žalovaná překročila svou pravomoc a jednala ultra vires. Většina námitek žalobce se týká právě argumentace, že žalobce nikdy neposkytoval žádnou investiční službu. Žalobce uvádí, že zprostředkování prodeje participací není investiční službou, neboť participace nejsou investičním nástrojem.
16. V druhém žalobním bodu žalobce namítá, že poskytnutím seznamu všech svých klientů by porušil ústavní právo těchto osob na jejich soukromí a bylo by porušeno i právo na podnikání žalobce.
17. Za třetí, žalobce namítá porušení zásady legitimního očekávání, neboť jiní poskytovatelé používají pojem sekundární trh a není jim to vytýkáno.
18. Za čtvrté, požadavek na informace o všech klientech a jejich smlouvách dle žalobce nebyl přiměřený.
19. Za páté, žalovaná nesprávně aplikovala právo EU. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/193 umožňuje fungování sekundárního trhu u P2P crowdfundingu.
20. Za šesté žalovaná nezjistila dostatečně skutkový stav věci. Žalovaná měla vést dokazování za účelem, zda činnost žalobce spadá pod regulaci dohledu v oblasti kapitálového trhu.
21. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout. Přitom odkázala na argumentaci z napadeného rozhodnutí.
22. Dne 13. 6. 2022 se ve věci konalo jednání před soudem. Žalobce i žalovaná setrvali na své argumentaci z písemných podání.

III.

Posouzení žaloby

23. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).

24. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
25. Takto kvalifikovanou vadu v napadeném rozhodnutí soud neshledal. Toto rozhodnutí je srozumitelné a dostatečně odůvodněno. Bankovní rada se dostatečně zabývala i námitkami žalobce. Přezkoumatelnost rozhodnutí je nakonec zřejmá i z té skutečnosti, že žalobce v žalobě s názory bankovní rady, potažmo žalované kvalifikované polemizuje.
26. Napadené rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelné.
27. Městský soud úvodem zdůrazňuje, že žalobci nebyla udělena pokuta za poskytování investičních služeb bez příslušného povolení. Žalobce byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 9b odst. 1 písm. c) zákona o dohledu, neboť neposkytl bez zbytečného odkladu informace a podklady vyžadované výzvami žalované. Pokud žalobní námitky žalobce směřují proti tomu, že nepodniká na kapitálovém trhu a neposkytuje investiční služby, tak se jeho argumentace z velké části míjí podstatou věci. Tyto námitky by byly relevantní až v případě, že by žalovaná dospěla po provedeném šetření k závěru, že žalobce poskytuje investiční služby. Tak tomu však v tomto případě nebylo. Městský soud žalobní námitky posoudí postupně.
28. **Ad 1)** Podle § 9b odst. 1 písm. c) zákona o dohledu fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost podle § 8 odst. 3.
29. Podle § 8 odst. 3 zákona o dohledu osoba, od které je Česká národní banka oprávněna vyžadovat informace, podklady, objasnění skutečností, záznamy, zprávy nebo s nimi spojené údaje podle odstavce 1 nebo 2, je povinna poskytnout tyto informace nebo podklady nebo záznamy a údaje bez zbytečného odkladu, nebo ve lhůtě stanovené Českou národní bankou.
30. V dané věci je dle soudu nepochybné, a žalobce to nakonec nezpochybňuje, že žalovaná po žalobci požadovala informace a podklady, které žalobce neposkytl. Jedinou spornou otázkou, tak je, zda byla splněna hypotéza § 8 odst. 3 zákona o dohledu, tedy zda žalobce byl osobou, od které byla Česká národní banka oprávněna vyžadovat informace.
31. Podle § 8 odst. 1 zákona o dohledu je Česká národní banka oprávněna pro účely výkonu dohledu nad kapitálovým trhem mimo jiné
 - a) vyžadovat informace od každého, včetně auditorů; to se týká i údajů z databáze účastníků od poskytovatelů veřejně dostupné telefonní služby,
 - b) vyžadovat objasnění skutečností od každého; ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího správní řízení o předvolání, předvedení a výslechu svědka platí obdobně,

Z právě citovaného ustanovení vyplývá, že žalovaná může vyžadovat informace a objasnění od každého. Podmínkou pouze je, že tak činí pro účely výkonu dohledu nad kapitálovým trhem.

32. V daném případě žalovaná informace od žalobce vyžadovala pro účely šetření, zda žalobce podniká na kapitálovém trhu a poskytuje investiční služby. Tato otázka zjevně spadá do výkonu dohledu nad kapitálovým trhem. Podle § 7 písm. a) zákona o dohledu dohledu České národní banky nad kapitálovým trhem podléhá plnění povinností stanovených zvláštními zákony. Jednou z povinností stanovených zákonem o podnikání na kapitálovém trhu je poskytovat investiční služby pouze s povolením vydaným Českou národní bankou (§ 4a). V rámci tohoto oprávnění žalovaná po žalobci požadovala informace týkající obchodů s participacemi, mimo jiné jmenný seznam všech zákazníků a kopie smluv s nimi uzavřených.
33. Dle soudu nelze říci, že by tyto informace zjevně, na první pohled, nesouvisely s podnikáním na kapitálovém trhu. Respektive ze strany žalované nejde o zjevný exces. Účelem šetření žalované bylo právě posoudit, zda obchody s participacemi jsou investičním nástrojem regulovaným zákonem o podnikání na kapitálovém trhu. V této fázi řízení nelze mít tuto otázku postavenou na jisto. Otázka působnosti vést efektivně šetření není totožná s otázkou, zda skutečně v dané věci dochází k podnikání na kapitálovém trhu ve smyslu tohoto zákona. Pokud by žalovaná již na počátku šetření musela mít postaveno na jisto, že šetřený subjekt podniká na kapitálovém trhu, znemožnilo by vést šetření v případech, kdy je tato otázka sporná. Tím by byla podkopána praktická účinnost výkonu dohledu žalovanou. Dle soudu tedy k jednání *ultra vires* v rámci šetření a výkonu dohledu bude docházet pouze v případě, že Česká národní banka bude své pravomoci vykonávat v oblasti, která na první pohled do její působnosti nespadá. Taková situace však v tomto případě nenastala. Otázka, zda žalobce nabízením participačních práv podniká na kapitálovém trhu je otázkou nikoliv zjevně nesmyslnou. Naopak jde o poměrně komplikovanou právní otázku, která měla být právě předmětem šetření žalované.
34. Vzhledem k právě uvedenému Městský soud nedospěl k názoru, že by žalovaná jednala *ultra vires*, pokud po žalobci požadovala dané informace. Pokud tedy žalobce požadované informace i přes opakované výzvy odmítl poskytnout, dopustil se přestupku podle § 9b odst. 1 písm. c) zákona o dohledu.
35. Soud dodává, že výzvu považuje za dostatečně určitou. Žalovaná požadovala konkrétní údaje o všech zákaznících, kteří prostřednictvím žalobce prodali participaci nebo nakupovali participaci a kopie všech smluv. Ve výzvách se nijak nemluví o klientech, kteří se účastnili sekundárního trhu. V tomto ohledu tedy výzvy žádné pochybnosti nevzbuzují.
36. Vzhledem k právě uvedenému závěru, soud podrobně nevypořádával námitky týkající se podstaty participace, neboť to není pro danou věc podstatné. V dané věci postačuje závěr, že žalovaná *prima facie* jednala v rámci své působnosti a nešlo o jednání *ultra vires*. Veškerá podrobná argumentace žalobce (ignorování zásad směrnice MIFID II, zda participace je investiční nástroj, otázka provozování sekundárního trhu, atd.) je stěžejní až pro meritum věci, tedy zda žalobkyně obchody s participacemi podniká na kapitálovém trhu.
37. Námitky týkající se zpochybnění, že žalobce spáchal daný přestup, jsou tedy nedůvodné.
38. **Ad 2)** K námitce porušení základních práv soud uvádí, že právo na ochranu soukromí není absolutním právem. Podle čl. 8 odst. 2 Úmluvy může státní orgán do výkonu tohoto práva

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zasahovat, pokud je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.

39. V dané věci žalovaná jednala na základě zákona (viz výše) a účelem byla kontrola povinností v rámci podnikání na kapitálovém trhu. Hladké fungování kapitálových trhů dle soudu souvisí s otázkou hospodářského blahobytu země, neboť má vliv na ekonomiku země. Dohled v této oblasti tedy sleduje legitimní cíl. Žalobce nijak neargumentoval ohledně nepřiměřenosti zásahu do soukromí, a soud zde nevidí nějakou zjevnou nepřiměřenost.
40. Pokud jde o namítané porušení práva na podnikání, tak žalobce tuto argumentaci blíže nerozvedl. Pouze odkázal na možnost zneužití údajů obchodními konkurenty žalobce při úniku informací. Dle soudu napadeným rozhodnutím nebylo právo žalobce na podnikání vůbec nijak dotčeno. Žalobce byl sankcionován za absenci součinnosti s dohledovým orgánem. Jeho podnikání nebylo nijak omezeno. Hypotetické úvahy o možném zásahu do jeho práva v budoucnu nepředstavují aktuální zásah do práva.
41. Ani tyto námitky nejsou důvodné.
42. **Ad 3)** Městský soud se neztotožnil ani s námitkou porušení zásady legitimního očekávání. Pro vypořádání této námitky je opět podstatné, že napadeným rozhodnutím nebylo rozhodnuto o tom, že žalobce neoprávněně podniká na kapitálovém trhu. Žalobci byla uložena pokuta za absenci součinnosti při šetření této otázky. Žalobce nijak nenamítá, že by mohl důvodně předpokládat, že za absenci součinnosti nebude postižen. Tato námitka se tedy do značné míry opět mívá s podstatou věci. Městský soud tedy plně souhlasí s bankovní radou, která v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobce žádné své očekávání, tím méně legitimní, nemohl vztáhnout k postupu, kterým správní orgán prvního stupně posoudil podnikatelskou činnost jiných subjektů.
43. Městský soud navíc považuje za přesvědčivé vysvětlení žalované ve vyjádření k žalobě, že odlišné zacházení s některými subjekty v rámci šetření, ve smyslu míry požadovaných informací, souvisí s tím, jakými informacemi o činnosti daného subjektu žalovaná disponuje. V takovém případě nelze uvažovat o porušení zásady legitimního očekávání či zákazu diskriminace, neboť se nejedná o srovnatelné situace. Pokud Česká národní banka o nějakém subjektu nedisponuje informacemi, které potřebuje pro výkon dohledu, tak jejich poskytnutí od něj požaduje. Naopak u subjektu, kde potřebnými informacemi disponuje, takovou součinnost vyžadovat nebude.
44. Ani tato námitka není důvodná.
45. **Ad 4)** Podle § 6 odst. 2 správního řádu správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.
46. Otázkou přiměřenosti požadavku se bankovní rada zabývala v napadeném rozhodnutí. Uvedla, že si v rámci zjišťování stavu věci potřebuje vytvořit nezkreslený obraz o rozsahu a povaze aktivit žalobce. Správní orgán prvního stupně k tomu potřebuje disponovat úplnými a pravdivými informacemi. Pokud by vyvstala potřeba ověřit určité skutečnosti či tvrzení pomocí kontrolního vzorku, je to správní orgán prvního stupně, kdo určí kritéria pro sestavení kontrolního vzorku a sám jej sestaví. Lze přitom předpokládat, že seznam zákazníků není mimořádně objemnou dokumentací. Jedná se o požadavek obvyklý při

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

šetření povahy služeb poskytovaných zákazníkům. Odpovídá běžné praxi podnikatelských subjektů, že vedou evidenci svých zákazníků v rozsahu, v jakém ji požadoval správní orgán prvního stupně, a proto by pro účastníka řízení nemělo být poskytnutí seznamu extrémně zatěžující činnosti. Nepřiměřenost požadavku na předložení smluvní dokumentace by bylo možné konstatovat až v závislosti na spolehlivém zjištění údajů o počtu klientů účastníka řízení a s tím souvisejícího objemu dokumentace. Žalobce však v tomto ohledu odmítl jakoukoliv spolupráci a kromě blíže nespecifikovaného a ničím nedoloženého tvrzení o údajném počtu klientů v řádu až tisíců nepředložil nic, co by nasvědčovalo tomu, že požadavek správního orgánu prvního stupně je skutečně nepřiměřený.

47. Městský soud se s tímto názorem ztotožňuje. Žalovaná pro účely dohledu potřebuje znát počty klientů žalobce a povahu obchodů s nimi. Dle soudu je podstatné, že ohledně kopií smluv bankovní rada vyjádřila jistou flexibilitu. Nicméně žalobce žalované nesdělil ani počet klientů. Pokud by tedy ohledně počtu klientů žalobce vykázal lepší součinnost a požadovaných smluv by skutečně byly tisíce, tak lze důvodně předpokládat, že by žalovaná vyžadovala pouze vzorek smluv. Vzhledem k tomu, že však žalobce takovou součinnost neposkytl, tak nelze dospět k závěru, že by požadavek byl obecně nepřiměřený. Žalovaná totiž nemohla vědět, kolik smluv vlastně požaduje.
48. Ani tato námitka tedy není důvodná.
49. **Ad 5)** Žalovaná nemohla pochybit nesprávnou aplikací Nařízení č. 2020/1503 již z toho důvodu, že toto nařízení v souladu s čl. 51 vstoupilo v účinnost až 10. 11. 2021, tedy po dni vydání napadeného rozhodnutí. Navíc jde opět o námitku mívající se s podstatou věc (viz ad 1 výše).
50. **Ad 6)** Městský soud znovu opakuje, že žalovaná prováděla šetření, zda žalobce podniká na kapitálovém trhu, aniž by k tomu měl příslušné oprávnění. Důkazy navrhané žalobcem mohou být pro toto posouzení podstatné. To je však až otázka merita věci, nikoliv toho, zda žalobci mohla být uložena pokuta za absenci součinnosti. Jak soud vysvětlil u prvního žalobního bodu, o jednání ultra vires by šlo uvažovat, pouze pokud by jednání žalované zjevně vybočovalo z její působnosti nebo pravomoci. Tak tomu však v dané věci nebylo. Žalovaná není povinna vést rozsáhlé dokazování za účelem stanovení své působnosti. Ta byla prima facie dána a s určitostí by byla rozhodnuta až vydáním rozhodnutí na konci řízení. Námitka žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu je tak do jisté míry předčasná, neboť v dané věci otázka podnikání žalobce na kapitálovém trhu je otázka merita věci.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
52. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. června 2022

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.